

«Ефективне спілкування з батьками вихованців»

Мета: підвищити рівень професійної майстерності педагогів ДНЗ у питаннях взаємодії з родинами вихованців.

1. Психологічна розминка «Дуже я собою пишаюся!»

Вправа спрямована на оволодіння прийомами релаксації і концентрації, що сприяють підвищенню енергетичного потенціалу.

1. «Дуже я собою пишаюся».
2. «Я вирішую будь-які завдання, зі мною завжди, любов і удача».
3. «Я зігріта сонячним промінчиком, я гідна самого кращого».
4. «На шляху у мене немає перепон, все вийде так, як треба».
5. «Будь-яка ситуація мені підвладна, світ прекрасний - і я прекрасна».
6. «Я бадьора й енергійна, і справи йдуть відмінно».

Сучасний дитячий садок допомагає сучасній родині. Він навчає і консультиє батьків, передає традиції і виховує людину майбутнього. З цієї точки зору дошкільна освіта має для суспільства набагато більше значення, ніж просто місце, де навчають і розвивають дітей.

2. Організація спільної роботи педагога з батьками вихованців

Робота з сім'єю – це кропітка праця. Потрібно враховувати сучасний підхід в роботі з родинами вихованців. Головна тенденція – навчати батьків самостійного вирішення життєвих завдань. І це вимагає від педагогів певних зусиль. На мить включимо фантазію і уявімо собі Вранці мами і тата приводять дітей в дитячий сад, ввічливо кажуть: «Добрий ранок!» – і йдуть. Цілий день діти проводять у дитячому садку: грають, гуляють, займаються... А ввечері приходять батьки і, сказавши: «До побачення!», забирають дітей додому. Педагоги і батьки не спілкуються, не обговорюють успіхи дітей і пережиті ними труднощі, не з'ясовують, чим живе дитина, що його цікавить, радує, засмучує. А якщо раптом виникають питання, то батьки можуть сказати, що було анкетування і ми там про все розповіли. А педагоги апелюють: «Адже є інформаційні стенди. Прочитайте, там все сказано!»

Погодьтеся, картина вийшла безрадісна. І хочеться сказати, що таке просто неможливо. У педагогів і батьків є єдині завдання: зробити все, щоб діти росли щасливими, активними, здоровими, товариськими, щоб вони стали гармонійно розвиненими особистостями.

Кому належить провідна роль в організації спілкування? Звичайно вихователю. Щоб вибудувати його важливо володіти комунікативними вміннями, орієнтуватися в проблемах виховання і потребах сім'ї, бути в курсі останніх досягнень науки. Педагог повинен дати батькам відчуття своєї компетентності і зацікавленості в успішному розвитку дитини, показати батькам, що він бачить в них партнерів, однодумців.

3. Банк ідей.

Пропоную всім учасникам гри поповнити банк ідей, відповівши на питання: **Як зробити спілкування з батьками найбільш продуктивним і приємним?**

4. Вправа на зміну рольової позиції у спілкуванні (кожну фразу вимовити з різними емоціями):

1. «Коли-небудь ви зрозумієте, що мої вимоги до дитини були справедливими».
2. «Мені хотілося б поговорити про вашу дитину».
3. «Вам, безсумнівно, відомі успіхи вашого сина в малюванні».

5. Вправа «Які фрази доцільніше використовувати для початку бесіди з батьками»

- знайти в запропонованому переліку п'ять «невдалих» фраз, які не слід вживати.

- знайти «небажані» фрази і смислові пари до них.

1. Вибачте, якщо я завадила...
2. Я б хотіла...
3. Ймовірно, ви про це ще не чули...
4. Вам буде цікаво дізнатися...
5. Я б хотіла ще раз почути...
6. Мені видається цікавим те, що...

7. Я прийшла до такого висновку, що...
8. Ви хочете...
9. Думаю, ваша проблема полягає в тому, що...
10. Давайте з вами швидко обговоримо...
11. Як ви знаєте...
12. Хоча вам це і не відомо...
13. Будь ласка, якщо у вас є час мене вислухати...
14. Ви, звичайно, про це ще не знаєте...
15. А у мене на цей рахунок інша думка...
16. Звичайно, вам вже відомо...
17. Ви, напевно, про це вже чули...

6. Вправа «Бажаю Вам...»

Мета вправи: розвиток уміння доброзичливого спілкування з батьками.

Процедура виконання

Сидячи в колі, зробити комплімент учаснику тренінгу, який сидить поруч як одному з батьків своєї групи.

Наприкінці ведучий може відзначити, що найкращим компліментом для батьків служать добрі слова про їх дитину.

7. Проведення бесіди з батьками з ініціативи вихователя.

1. Постановка психологічної мети.

- Що я хочу від батьків? (*Вилити своє роздратування на дитину? Покарати дитину руками батьків? Показати батькам їх педагогічну неспроможність?*)

При всіх зазначених варіантах не варто викликати батьків, адже такі психологічні цілі свідчать про професійну безпорадність педагога і негативно вплинуть на спілкування вихователя і сім'ї.

Проводити бесіду з батьками варто, якщо вихователь хоче краще пізнати дитину, зрозуміти причини його поведінки, підібрати індивідуальний підхід до нього, поділитися позитивними фактами щодо дитини і т. д., тобто

психологічна мета повинна бути стимулом для подальшого спілкування з батьками.

2. Організація початку діалогу.

Церемонія привітання.

Вітаючи батьків, необхідно залишити свої справи, встати назустріч, посміхнутися, доброзичливо сказати слова вітання, представитися (якщо зустрічаєтесь уперше), звернутися до них по імені-по батькові.

3. Встановлення згоди на контакт.

Це означає, що вихователь обов'язково обговорює час діалогу, особливо якщо він бачить, що батько поспішає, необхідно уточнити, яким запасом часу той має. Краще перенести розмову, ніж проводити його в поспіху, тому що він все одно не буде засвоєний.

4. Створення обстановки діалогу полягає в тому, що продумає, де і як буде проходити діалог. Неприпустимо, щоб вихователь сидів, а батько стояв, або щоб учитель сидів за своїм столом, а батько – на дитячому стільчику.

Для зняття напруги батьків і переходу до проблеми слід коректно і конкретно повідомити мету виклику, наприклад: «Мені хотілося познайомитися (*ім'я дитини*), щоб підібрати до нього підхід», «Нам потрібно краще познайомитися з вами, щоб діяти спільно», «Я ще не дуже добре знаю (*ім'я дитини*), бачу в ньому і позитивні риси і не дуже, мені потрібна Ваша допомога, щоб краще зрозуміти його» і т. д.

Викликаючи батьків для бесіди, вихователь не повинен забувати, що бесіда має на увазі діалог, отже, йому потрібно продумати не тільки повідомлення, але і те, що він хоче почути від батьків, тому йому необхідно сформулювати свої запитання до батьків дошкільника й дати їм можливість висловитися.

5. Проведення діалогу.

Початок розмови має містити позитивну інформацію про дитину, причому це не оціночні судження: «У Вас хороший хлопчик, але... (далі йде негативна інформація на 10 хвилин)», а повідомлення про конкретні факти, що

характеризують дитину з позитивної сторони. Такий початок свідчить про педагога як професіонала.

Також не слід після позитивної інформації про дитину продовжувати розповідь про негативні факти через «але»: «Ваш син акуратний, охайний, але неорганізований».

Переходити до відомих фактів найкраще у формі звернення за порадою: «Я ще не дуже добре знаю Петю, не могли б Ви мені допомогти розібратися (далі йде опис факту) або «Я не можу зрозуміти...», «Мене турбує...», «Я хочу зрозуміти, що стоїть за цим...».

При повідомленні негативних фактів рекомендується робити акцент не на них, а на шляху подолання небажаних проявів. Вихователь повинен постійно підкреслювати загальну мету його і батьків відносно дитини, тому не слід вживати вираз «Ваш син», тобто протиставляти себе і батьків.

Від вихователя вимагається вміння слухати. Після того як вихователь закінчить своє повідомлення питанням до батьків щодо даної проблеми, він, використовуючи прийоми активного слухання, може дізнатися багато важливого і необхідного про вихованця і його сім'ю. Для цього педагогові потрібно всім своїм виглядом показати, що він уважно слухає батьків.

Конкретні поради повинні даватися вихователем тільки в тому разі, якщо батько просить у нього поради. Вони будуть ефективні тоді, коли будуть конкретні за змістом, доступні у виконанні, прості за формою викладу.

6. Завершення діалогу.

Вихователю рекомендується підвести підсумок бесіди на основі прийому рефлексивного слухання-«резюмування»: «Якщо тепер підсумувати сказане Вами, то...» та намітити шляхи подальшої співпраці, домовитися про мету, місце та час майбутньої зустрічі.

Бесіда з батьками має закінчуватися церемонією прощання.

Прощаючись з батьками, вихователю слід, звертаючись до них по імені-по батькові, подякувати за розмову, висловити своє задоволення нею і сказати слова прощання доброзичливо і з посмішкою.

8. Підсумки практикуму.

- Згадаймо японську мудрість: «Поганий господар ростить бур'ян, хороший вирощує рис. Розумний культивує ґрунт, далекоглядний виховує працівника». Давайте виховувати гідне покоління. Удачі вам!